

**ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI**

Ấn Phẩm Số 25-33 | THÁNG 09/2025

ĐỨC TIN BỊ THỬ THÁCH

**SỰ BẤT AN
CỦA ÁP-RAM**

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

ĐỨC TIN BỊ THỬ THÁCH

Nguyễn Thanh
Tuân

Trong **Sáng-thể ký 12:2-3 và 13:15-16**, chúng ta biết rằng Đức Giê-hô-va có phán hứa cùng Áp-ram lời hứa ban phước cho ông, lời hứa liên quan đến dân sự và đất đai. Nhưng chúng ta thấy rằng đã một thời gian dài trôi qua, Áp-ram vẫn chưa nhận được lời hứa từ Ngài, điều này dấy lên câu hỏi: Liệu rằng Áp-ram có tiếp tục đặt đức tin vào Đức Chúa Trời hay không? Liệu rằng đức tin của Áp-ram mang đến phần thưởng gì cho ông? Chúng ta hãy cùng nhau tìm hiểu Sáng-thể ký 15 để làm sáng tỏ hai câu hỏi này. Từ đó chúng ta sẽ có bài học cho bản thân trong con đường bước đi theo Đức Chúa Trời.

ĐỨC CHÚA TRỜI PHÁN CÙNG ÁP-RAM

Sau khi Áp-ram nhờ cậy Đức Giê-hô-va chiến thắng được quân nghịch để giải cứu Lót, cháu mình theo như Sáng-thể ký đoạn 14 đề cập. Thì giờ đây có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Áp-ram trong sự hiện thấy, và có hai vấn đề được nói đến:

Thứ nhất, Ngài an ủi, khích lệ, động viên Áp-ram “chớ sợ chi”, Ngài sẽ là một cái thuẫn đỡ để che chở bảo vệ ông, nếu nói rộng hơn thì Ngài như một thành bèn vững để che chở bảo vệ Áp-ram và gia đình, cùng với tài sản của ông. Tại sao Đức Chúa Trời lại nhắc đến điều này? Rất có thể là vì sự quay lại báo thù của bốn vị vua kia đối với Áp-ram; đây vốn là một hành động xảy ra thường xuyên thời bấy giờ, chính Áp-ram cũng đã báo thù và giải cứu Lót ra khỏi tay bốn vị vua này. Đức Giê-hô-va muốn củng cố, khích lệ Áp-ram hãy vững lòng, tiếp tục tin cậy vào Ngài.

Thứ hai, Đức Giê-hô-va hứa sẽ ban phần thưởng cho Áp-ram nếu ông hết lòng đặt đức tin vào Ngài, và phần thưởng này sẽ là rất lớn.

SỰ BẤT AN CỦA ÁP-RAM

Trước sự phán dạy này, Áp-ram đã thể hiện rằng ông sẽ tiếp tục tin tưởng và nhờ cậy Đức Chúa Trời cho vấn đề che chở, bảo vệ bởi vì ông vừa mới được trải nghiệm và chiến thắng trong trận chiến với quân nghịch. Tuy nhiên, phần thứ hai của thông điệp này khó chấp nhận hơn đối với Áp-ram. Bởi vì ông vẫn chưa nhận được phần thưởng mà Đức Giê-hô-va đã hứa cùng ông, phần thưởng liên quan đến dòng dõi của ông và đất làm sản nghiệp.

Về phần dòng dõi, *Áp-ram thưa rằng: Lạy Chúa Giê-hô-va, Chúa sẽ cho tôi chi? Tôi sẽ chết không con, kẻ nối nghiệp nhà tôi là Ê-li-ê-se, người Đa-mách. Áp-ram lại nói rằng: Nay, Chúa làm cho tôi tuyệt tự; một kẻ tôi tớ sanh đẻ tại nhà tôi sẽ làm người kế nghiệp tôi (15:2-3).*

Cho đến giây phút này, điều mà Áp-ram đang quan tâm là lời hứa của Đức Giê-hô-va dành cho ông chưa được hoàn thành; ông vẫn chưa có một đứa con nào cả. Mặc dù, tuổi tác của ông càng ngày càng lớn và Sa-rai vợ ông cũng đã già; nhưng tia hy vọng về đường con cái của ông chẳng thấy chút nào. Áp-ram thể hiện rằng, ông sẽ chết mà không có con, kẻ nối dõi ông sẽ là Ê-li-ê-se, người Đa-mách. Thế thì lời hứa của Đức Giê-hô-va dành cho ông, khi nói rằng “Ta sẽ làm cho ngươi nên một dân lớn” sẽ như thế nào? Còn về lời hứa “cùng làm nổi danh ngươi, và ngươi sẽ thành một nguồn phước” sẽ ra sao? Khi Chúa làm cho ông tuyệt tự và một kẻ tôi tớ sẽ làm người kế nghiệp ông. Mỗi quan tâm của Áp-ram không phải chỉ cho bản thân ông và vợ của ông, dù phong tục ở Đông Phương đòi hỏi họ phải có con cái. Nhưng ông quan tâm hơn cho lời hứa, cho chương trình kế hoạch của Đức Chúa Trời dành cho mình. Về phần đất đai làm sản nghiệp. Cho đến thời điểm này, Áp-ram vẫn là một người kiều ngụ, không có đất đai, không có thành trì, không có nơi ở cố định. Nhưng Đức Giê-hô-va lại phán cùng ông rằng: “*Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng đã dẫn ngươi ra khỏi U-rơ, thuộc về xứ Canh-đê, để ban cho ngươi xứ này làm sản nghiệp*”. Do đó, trước lời phán hứa của Đức Giê-hô-va, Áp-ram thưa rằng: “*Lạy Chúa Giê-hô-va, bởi có chi tôi biết rằng tôi sẽ được xứ này làm sản nghiệp?*” Áp-ram đã cầu xin một bằng chứng cho việc ông sẽ nhận xứ này làm sản nghiệp.

Chúng ta thấy rằng, Áp-ram vẫn tin tưởng vào Đức Giê-hô-va nhưng ông vẫn bất an cho lời hứa của Ngài dành cho ông khi chưa hiểu được chương trình, kế hoạch của Ngài dành cho mình.

ĐỨC CHÚA TRỜI TÁI LẬP LỜI HỨA VỚI ÁP-RAM

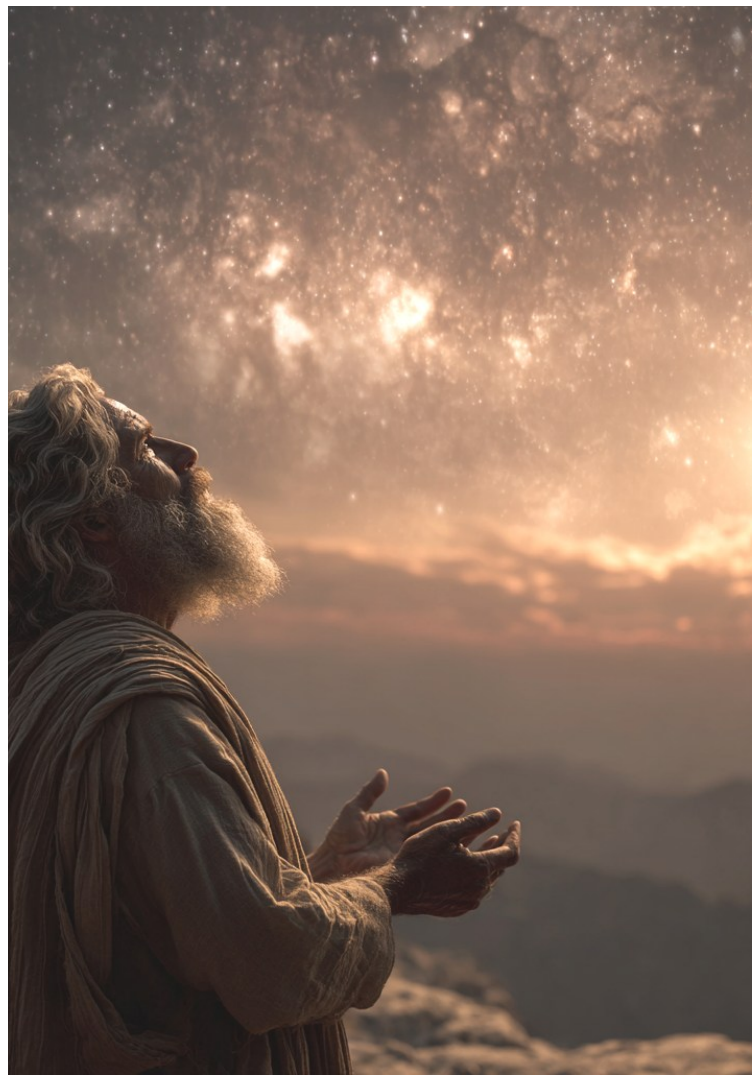
Nhận biết được mối quan ngại của Áp-ram trên lời hứa của mình, Đức Giê-hô-va đã không trách mắng, nổi giận cùng ông, nhưng lại một lần nữa Ngài tái lập lời hứa của Ngài dành cho Áp-ram liên quan đến dân sự và đất đai.

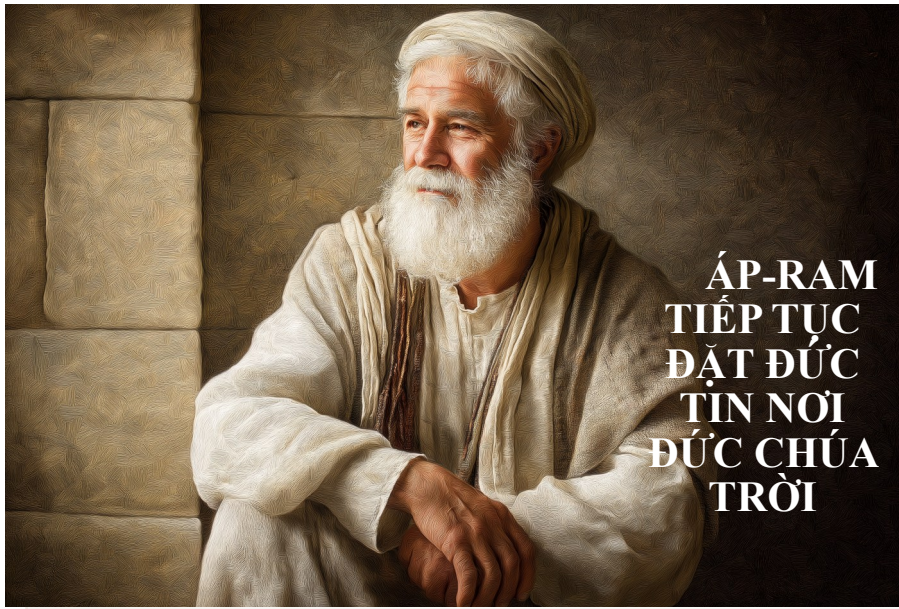
Thứ nhất về dân sự, Đức Giê-hô-va đã cho Áp-ram thấy rằng Ê-li-ê-se kẻ tôi tớ không phải là người kế tự ông, nhưng Ngài nhấn mạnh “ai ở trong gan ruột ngươi ra, sẽ là người kế nghiệp ngươi”. Chúng ta thấy lời hứa của Ngài bắt đầu chi tiết hơn, khi người kế tự là người do chính Áp-ram sanh ra. Để củng cố điểm này, Đức Giê-hô-va đã dẫn Áp-ram ra ngoài và phán rằng “*Ngươi hãy ngó lên trời, và nếu ngươi đếm được các ngôi sao thì hãy đếm đi. Ngài lại phán rằng: Dòng dõi ngươi cũng sẽ như vậy.*”

Tại sao Đức Chúa Trời lại ra lệnh cho Áp-ram bước ra ngoài và ngó lên trời đếm sao? Áp-ram phải đứng lên, đi ra khỏi thế giới của ông, thế giới hữu hạn của những hạn chế của con người. Áp-ram phải ra khỏi sự tập trung của ông: vào chính bản thân mình là một người già cả; vào Sa-rai, vợ mình là một người son sẻ và cũng đã già; vào nội nhà ông chỉ có đầy tớ ông là Ê-li-ê-se; vào năng lực hạn chế của bản thân ông. Để bước ra ngoài, bước vào thế giới của Đức Chúa Trời, thế giới vô hạn của một Đấng cai trị quyền năng, cao cả. Và Áp-ram được yêu cầu hãy nhìn lên trời đếm sao, đếm những ơn phước của Đức Chúa Trời dành cho ông. Mặc dù, thời bấy giờ người ta không có những thiết bị hiện đại để nhìn thấy và đếm hết các ngôi sao, nhưng họ đủ để biết rằng nó vô số và đếm không đếm. Con cháu của Áp-ram cũng sẽ như vậy, sẽ đông vô số như sao trên trời vậy, không thể đếm xuể được.

Thứ hai liên quan đến đất, Đức Giê-hô-va lại phán cùng Áp-ram rằng: “*Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng đã dẫn ngươi ra khỏi U-rơ, thuộc về xứ Canh-đê, để ban cho ngươi xứ này làm sản nghiệp*”. Ngài tiếp tục với lời hứa ban đất cho Áp-ram làm sản nghiệp, điều này cũng bình thường khi trước đó Đức Giê-hô-va đã cho ông một chứng cứ liên quan đến lời hứa dân tộc khi bảo ông nhìn lên trời. Lần này, Đức Giê-hô-va lập giao ước cùng Áp-ram thông qua việc Áp-ram dâng tế lễ và Ngài đã nhậm của tế lễ của ông “*Khi mặt trời đã lặn, thành linh sự tối mịt giáng xuống; kia, có một lò lớn khói lên, và một ngọn lửa loè ngang qua các xác thịt đã mổ*”. Chúng ta nhìn thấy lời hứa ban đất bắt đầu chi tiết hơn cho Áp-ram. Khi dòng dõi ông nhận được xứ này, từ sông Ê-díp-tô cho đến sông lớn kia, tức sông Ô-phơ-rát, là xứ của các dân Kê-nít, Kê-nê-sít, Cát-mô-nít, Hê-tít, Phê-rê-sít, Rê-pha-im, A-mô-nít, Ca-na-an, Ghi-rê-ga-sít và Giê-bu-sít.

Chúng ta thấy rằng, Đức Chúa Trời đã tái lập lời hứa dành cho Áp-ram liên quan đến dân sự và đất đai, nhưng càng ngày lại càng chi tiết hơn, cụ thể hơn và có thêm những bằng chứng cho lời hứa của Ngài. Điều này cho chúng ta nhìn thấy được sự thành tín của Ngài.

ÁP-RAM TIẾP TỤC ĐẶT ĐỨC TÍN NƠI ĐỨC CHÚA TRỜI

ĐỨC CHÚA TRỜI BÀY TỎ

Bởi Áp-ram tiếp tục đặt đức tin nơi Đức Giê-hô-va nên Ngài lại tiếp tục ban ơn cho ông, khi bày tỏ cho ông biết chương trình, kế hoạch của Ngài trong tương lai: Đối với Áp-ram, “*ông sẽ bình yên về nơi tổ phụ, hưởng lộc già sung sướng, rồi qua đời*”. Đối với dòng dõi ông, “*dòng dõi người sẽ ngụ trong một xứ chẳng thuộc về chúng nó, làm tôi mọi cho dân xứ đó và bị họ hà hiếp bốn trăm năm*”. Sau đó Ngài sẽ đoán phạt dân mà dòng dõi ông sẽ làm tôi mọi; rồi Ngài giải cứu họ ra khỏi xứ, và ban cho họ của cải rất nhiều. Thời điểm nhận lấy xứ làm sản nghiệp là đến đời thứ tư họ mới nhận được xứ này, và

Ngài cũng giải thích rằng bởi vì tội lỗi của dân A-mô-rít chưa được đầy trọn.

BÀI HỌC

Chúng ta thấy rằng đức tin của Áp-ram đã bị thử thách bởi những hoàn cảnh, bởi yếu tố thời gian, và có những lúc ông cảm thấy bất an. Nhưng dưới sự dạy dỗ của Chúa, đức tin của ông càng ngày càng trưởng thành, lớn mạnh nơi Ngài. Cơ đốc nhân chúng ta ngày nay cũng như vậy, trong quá trình bước đi theo Đức Chúa Trời có những lúc chúng ta cũng sẽ bị thử thách. Điều quan trọng là chúng ta đừng có lui đi mà hãy hết lòng đặt đức tin vào Đức Chúa Trời, vào sự thành tín của Ngài, bởi chính điều này sẽ giúp chúng ta đứng vững và gặt hái được những ơn phước đến từ Ngài.

(Kính Thánh là thật!)

Trước sự tái lập lời hứa của Đức Giê-hô-va dành cho mình, Áp-ram cũng đã tiếp tục thể hiện đức tin của ông vào Ngài, và điều này được kể là công bình cho ông “*Áp-ram tin Đức Giê-hô-va, thì Ngài kể sự đó là công bình cho người*”. Thuật ngữ “*kể là công bình*”, “*được xưng công bình*” là một thuật ngữ tư pháp, có nghĩa là được trắng án. Một người phạm tội bị kết án tử hình. Nhưng quan tòa xử trắng án “*người được xưng công bình! người được phán quyết vô tội!*”.

Sự công bình của Áp-ram không đến từ ông, nhưng hoàn toàn đến từ lòng nhân từ thương xót của Đức Giê-hô-va; cũng không đến từ việc làm của ông, không phải khi ông chiến thắng quân nghịch hay là dâng một phần mười về của cướp của giặc, nhưng chỉ mỗi đức tin vào Đức Chúa Trời của ông.

Ngoài ra, đức tin của Áp-ram còn được thể hiện một cách sống động qua hành động của ông, hành động dâng tế lễ y theo Đức Giê-hô-va chỉ dẫn.

MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HẸNG THẮNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033—A. Tuấn—www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicualetthat.vn

“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời.” (Cô-lô-se 1:28)

